

İbrahim Üstündal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.04.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İbrahim Üstündal

Diyarbakır'da doğdu
Çanakkale 18 mart üniversitesinde okuyor.
Orta okuldan beri şiir yazar.

Alışamadım

Alışamadım benden ayrıldığın sokaklara□

Lakin sonu olmiyan bir yol gibi geliyor bana□

Israrla seni istiyor ellerim,gözlerim□

şanslı biri olamadım ve dediğim gibi□

Alışamadım benden ayrıldığın sokakalara□

Madem yoksun neden aklımdasın□

Anlamıyorum aklım bana oyunmu oynuyor□

Dünya sanki durmuş□

Irmaklarımda güller kurumuş□

Mutlu değilim çünkü beraber yürüdüğümüz sokakları yalnız yürüyorum

İbrahim Üstündal

Ay ışığı

Ay ışığında kirlettik ellerimizi
Bu yüzden gün yüzüne çıkamadık.

İbrahim stndal

Bakma

Güldüğüme bakma içimdekileri bilmiyorsun□
Son baharda döktüğüm yaprakları görmüyorsun□
Yaz yağmurunda gördüm seni□
Atıldım sevdanın macerasına□
Islandım iliklerime kadar□
Yinede sarıldım gözlerine □
Bilirmisin□
Senini için yürüdüm dikenli yolları□
Senin içindi şarkı söyleyen yağmurlar□
Gönlümün kıyısına vuran dalgaları□
Beni boğan beni öldüren □
Yıldızlara koşarken □
Bir gece ansızım gel □
Gel ki ; yüreğim alev alev yanarken □
bir köşede yokluğuna donmiyim
İbrahim Üstündal

Bana doğru

Yaşanmışlıklardan kurtulmak çalışırken□

Seni gördüm □

Geliyordun bana doğru□

yorgun ve sararan yapraklar□

Veda ediyordu ağaçlara sanki□

Zaman öyle ağır işliyor ki □

Nefes alışlarımı duyuyorum içli içli□

Hafif bir müzik cızırtısı esiyor□

Uykudan uyanmış gibiyim□

Öyle yorgun ve uysal gibiyim

İbrahim Üstündal

Çok çaresizim

Çok çaresizim anla beni□

Gözlerimin içine bak anla beni□

Sana koşacak ne hal kaldı □

Nede seni sevecek bir ben□

□

Beceriksizliğimi affet □

Sana koşarken düştüm□

Gülme öyle halime çok utanırım□

Nice sevdalar çürütüm kalbimde□

Sen inatla büyüdün □

Yeşerdin ve Koptun benden□

□

Şimdilerde sensizliğin esiriyim ben □

Kokuna sarılıp uyumayı özgürlük sayarken □

□

İbrahim Üstündal

Gidiyorum

Kalamam yabancılaştığım gönlünde□

Yorulдум çaresizlik suyunu içmekten.□

Gidiyorum □!

Gözüm gözüne değmeden□

Bir çare arıyarak yarama gidiyorum□

Gidiyorum□ !

□
İpe asılmış sevdamı□.

Meyhanelerde sarhoş gezen gönlümü□.

Sana ait olan alışkanlıklarımı alıp gidiyorum.

İbrahim Üstündal

Gitti

Evini son bir kez havalandırmadan□

Dert ortağı kedisine mama vermeden□

Kahvaltı yapmadan □

Güneş uyanmadan gitti□

□

Bavuluna sadece özlemini bıraktı□

Bu gidiş Yüreğini epeyce yaktı□

Gözlerinden sadece bir damla yaş aktı□

Kapıyı kapatmadı sadece araladı□

Nereye gideceğini bilmeden□

Hasret yüklü yollardan□

Bilmediği sokaklardan□

Umutu kırıntılarını toplamadan gitti□

□

Duramazdı□

Hayat onun için acımasızdı □

Paketinden bir sigra Yaktı □

Belkide son sigarasıydı

İbrahim Üstündal

Hüznün Yeri

Burnumda tütüyor yalnızlığın□

Saçlarının rengi, mahmur gözlerin □

İçime işleyen senmiydin□

Damarlarımda bile hissettiğim□

□

Sana olan sevgim ilk günki gibi□

Seni gördüğüm ilk yeri□

Giydiğin o elbiseyi□

Bana bakışını unutmadım□

□

Boynu bükük bir çiçek gibiydin□

Ben sevdikçe sen düzeldin□

Ben güldükçe sen yeşerdin□

Ben özledikçe sen büyüdün□

□

Şimdi karabulutmu oldun □

Güneşime engel oluyorsun□

Islatmak mı istiyorsun yağmurunda□

Hadi durma

İbrahim Üstündal

İçim içime sığmadı

Görürdüm seni orada□

karşımda□

Sanki yavaşalrdı zaman□

Gül yapraları dökülürdü üstünde□

Sen böyle mahsumca gülerdin□

Bir çocuk gibi sevinirdim□

sığmazdım hiçbir şeye □

sığmadımda hiçbir şeye□

Yıprattı bizi zaman□

Dökülen güller kurudu□

Mahsum değildi hiç kimse□

Dedimya içim içime sığmadı

İbrahim Üstündal

Kaçırma gözlerini benden

Kaçırma gözlerini benden□.

Her göz kaçırmanda biraz daha azalıyorum kendimden□.

□

Tıpkıyanan mumun yavaş yavaş azalması gibi□

Tıpkı dibi delik bir şişe suyun yavaş yavaş azalması gibi□

Oysa bir bakarsan bana □

Gözlerimin içindeki mutluluğu görsen□

İçini ısıtan bir mutluluk□.

Tarifsiz bir mutluluk□.

Huzun kokan bir mutluluk□.

Beni mahrum ettiğin mutluluk□.

Burdayım, bekliyorum□.

Gözlerini benden kaçırdığın yerdeğim.

İbrahim Üstündal

Merhaba Kadınım

Merhaba kadınım□

Merhaba hayatımın rengi□

İşte sana geldim □

Sakinma benden gözlerini □

Düşerin ağlarım bir çocuk gibi□

Merhaba kadınım İşte sana geldim□

Beni özleminle yalnız yokluğunla aç bırakan □

İşte sana geldim □

Merhaba kadınım□

Ay ışığını kiskandıran yarım□

Bir ömür böyle geçmez derdin□

Şimdi asırlar oldu sen gelip geçtin□

□

Gül kadınım umut kokulum□

Güzel gözlerinle gül□

Gülüşün gönlüme güneş□

Yarama merhem olsun.

İbrahim Üstündal

Nefes

Derin bir nefes alıyorum□ :

Bana huzur veren□

Umut kokan□

Güzel olan herşeyi nasıl kaybettiğimi hatırladım□

Arkama dönüp baktığımda□

Yıkıntılar içinde birini gördüm□

Gözlerinin içinde vardı yorgunluk□

Gözlerinin içinde vardı kırgınlık□

Umudumu hırpalıyan gözlerle bakma bana□

Alışkın değilim içimdeki yangınlara□

Yağmur yağdı da dindirmedi yangınları□

Sen elimden tutmadın da dinmedi hasret yangınları..

İbrahim Üstündal

Özel seri (uyumak)

Çok özelmış gibi geliyor uyumak
Seni düşünerek uyumak
Sonbaharda yaprakların arasında uyumak

Kirlenmiş dudakların
Yalan söylerken bana
Ben sırt çevirmişken doğrularıma
Esir düştüğüm günler geliyor aklıma

Mutluluğun hüzne dönüştüğü yerdeyim
Ben sırt çevirmişken doğrularıma
Habersizce gel kandır yüreğimi
İki elim kanda bile olsa gelirim ardından.

İbrahim Üstündal

Ruhumun sessizliđi

Ruhumun sesizliđi burası.
Benilklerimi astığım yer.
Senliklerimi astığım yer.
Bađırarak sustuđum yer.

Ruhumun sesizliđi burası
Ağılıyarak uyuduğum yer
Öyle yatakla döşekle de deđil !
Sıcak tene hasret yaş beton misali

Sanık ruhumun muhakemesi kurulmaz.
Kurulasada nacizade yaşıyamaz.
Bastığı toprak kirlidir.
Ekmeyeđi ,suyu,aşı bayatır.

İbrahim Üstündal

Yalın Ayak

Yalın ayak

Yalın ayakla yürüyorum umuduma
yorgunum, bir okadarda kırıgın.
Yüreginin sahilinde oturup
Gün doğumunu seyretmek isterdim.
Oysa ,güneş çoktan batmıştı.
Acı benliğimi sarmışken tebessüm ediyorum.
Bana gülmeyi sen öğretin !
Oysa acıyı öğretmedin.
Giderken karanlık bir acı astın boynuma
Aldırmadın döktüğüm onlarca göz yaşlarıma
Yokluğun hayat yüküydü taşıdım omuzlarımda.

İbrahim Üstündal

Yön

Dururdu karşımda .

Bakardı öyle□

Koca çölde suya değilde ona susamışım gibi□

Yürüdüğü yol haritamdı□

Gece yön bulmama yardımcı olan kutup yıldızı gibi□

Ben zamanı senle harcadım□

Gözlerine sığındım bir kış günü□

Yıkık virane gönlüm□

Sadece sana açık

İbrahim Üstündal

Zaafım

Bir yenilgiyim
Gözlerine ,sesine ,gülüşüne
Zaafım su yüzeyine çıkıyor bir bir
Seninle olan, sensiz olan
Ve bir uçurum gülüşün
Düşebilirim, ölebilirim,öldürebilirim.

İbrahim Üstündal